

Barierile Satanei

26 decembrie 2004

Gili Cârstea

Ellen G. White era confruntată cu o situație ciudată și inacceptabilă, din punctul ei de vedere, pe care noi o întâlnim astăzi la tot pasul. La câțiva ani după Minneapolis, ea atrăgea atenția demnitarilor bisericii că reacția lor împotriva solilor din 1888, Jones și Waggoner, este nepotrivită, fiind o ofensă împotriva lui Dumnezeu, dătătorul soliei.

Nimeni să nu se plângă de slujitorii Domnului care prezintă o solie venită din cer. Nu mai căutați greșeli la ei, spunând: „Sunt prea categorici, vorbesc prea dur.” S-ar putea să vorbească dur, dar oare nu este necesar? Dumnezeu va face să știie urechile ascultătorilor, dacă ei nu vor dori să asculte vocea și solia Sa. Pastori, nu dezonozați pe Dumnezeul vostru și nu jigniți Duhul Său cel Sfânt, făcând remarci asupra metodelor și manierelor oamenilor pe care El îi alege. Domnul cunoaște caracterul. El vede temperamentul oamenilor pe care i-a ales. El știe că numai niște oameni zeloși, fermi, hotărâți și cu convingeri categorice vor vedea lucrarea aceasta în importanța ei vitală, și vor pune în mărturia lor așa tărie și hotărâre, încât vor dărâma barierele Satanei (TM, pag. 410).

Astăzi criticarea solilor neprihănirii lui Hristos a atins proporții epidemice în biserica rămășiței. Oamenii se agață de tot felul de greșeli ale solilor, spre a avea argumente să respingă solia. Corpul pastoral este afectat destul de serios de această epidemie, iar biserica de pretutindeni strănută și face febră din acest motiv. Am fi fericiți dacă ei s-ar limita doar la a face „remarci” asupra metodelor și manierelor oamenilor pe care i-a ales Dumnezeu, oricât de ofensatoare ar fi ele la adresa lui Dumnezeu. Astăzi se practică denigrarea publică, de la înălțimea amvonului și chiar în timpul orelor de serviciu divin, fără nici o jenă de eventualii vizitatori.

În ciuda regulilor elementare de comunicare instituțională, în ciuda respectului ei pentru conducătorii bisericii din acel timp, în ciuda „eticii adventiste,” curajoasa Ellen își periclita poziția pentru a lua apărarea unor umili mesageri ai lui Hristos, nerecunoscuți și neacceptați de frații cu răspundere din acel timp. Ea atrăgea atenția că lucrarea pe care dorise Dumnezeu să o facă atunci este de importanță vitală. Pentru o asemenea lucrare era nevoie de oameni „zeloși, fermi, hotărâți și cu convingeri categorice.” Este adevărat, solii au fost foarte

„categorici” și au vorbit uneori destul de „dur,” iar urechile fraților teologi au „țuit” la multe din exprimările celor doi soli. Astăzi țuitul respectiv continuă să jeneze urechile sensibile ale academiei adventiste, iar noile raze de lumină despre neprihănirea lui Hristos și caracterul lui Dumnezeu sunt tratate cu aceleași „remarci” ironice cu care a fost tratat „începutul luminii îngerului a cărui slavă va lumina pământul.”

Purtătorii de azi ai soliei vor trebui să aibă aceleași convingeri categorice, același zel și fermitate, deoarece aici nu este vorba de simple bătălii semantice. Aici este vorba despre o lucrare care se confruntă cu cele mai formidabile împotriviri ale întinericului, lucrare îngrădită de bariere fenomenale, care vor trebui dărâmate de o mărturie hotărâtă și categorică. Stăpânitorul acestei lumi a hotărât că supușii lui nu au nevoie de imaginea corectă a neprihănirii lui Hristos. Ei nu trebuie să audă adevărul despre Tatăl, cu atât mai puțin ar fi el dispus să aibă loc în urmașii lui Hristos o reproducere desăvârșită a caracterului Său. Barierele Satanei nu vor putea fi dărâmate de o teorie seacă a întreitei solii îngerești, nici de pluralismul infantil, dus până la anihilare, al teologiei adventiste, nici de diplomația instituțională în care se complac tot mai mulți demnitari adventiști, și nici de efuziunea de interes politic, ecumenic sau social care cuprinde toate segmentele bisericii mondiale.

Generația de urmași ai lui Hristos care va „dărâma barierele Satanei” va trebui să aibă convingeri categorice despre ce înseamnă „crența lui Hristos.” Ei vor fi făcuți părtași de natură divină, și vor trebui să reziste valului imens de împotrivire, într-o vreme când această lucrare va fi considerată înaltă trădare contra intereselor planetare, iar ei vor fi acuzați că sunt spioni extraterestri, alieni în misiune de distrugere a civilizației umane. Pentru asemenea situații de criză, doar neprihănirea lui Hristos va putea oferi fermitatea, zelul și convingerile categorice pentru a rămâne în picioare atunci. Este biserica pregătită pentru asemenea situații de criză?

***